

[Ragnhild Andersen.]

nem de Fradrag, som her er til Behandling. Allerede i December anførte jeg, at Folk med store Indtægter er betydeligt gunstigere stillet i Dag, hvad Børnefradrag angaar, end de mindrebemidlede er det, og jeg skal supplere det med et Par Eksempler. En Familie med 4 Børn og 4 000 Kr. i Indtægt faar et Fradrag i den egentlige Skat paa 388 Kr. 20 Øre om Aaret. Kommer man op til en Indtægt paa 6 000 Kr. for en Familie med 4 Børn, er Lettelsen i Skatten 580 Kr. 70 Øre om Aaret, men kommer man op paa en Indtægt paa 20 000 Kr. og ogsaa her har 4 Børn, er Skattelettelsen 1 067 Kr., det vil altsaa sige, at den Mand, der har 20 000 Kr., i Virkeligheden sparer næsten dobbelt saa meget som den Mand, der har 6 000 Kr. og 4 Børn. Kommer man højere op, paa en Indtægt paa 50 000 Kr., vil Besparelsen ved den Form for Skattefradrag, vi har i Dag, ligge helt oppe paa 1 534 Kr. 40 Øre. En Mand med 100 000 Kr. i Indtægt, der jo faktisk ikke er saa økonomisk ugunstigt stillet, at han behøver at have Skattelettelse af Hensyn til sine Børn, faar takket være 4 Børn en Lettelse paa 1 654 Kr. 40 Øre. Det er netop med disse Eksempler som Baggrund, at jeg vil opfordre Skattekommissionen til alvorligt at tage op til Overvejelse, om hele den Bestemmelse, man har i Skattelovene om Fradrag for Familier med Børn, ikke virker udemokratisk, og om man ikke burde finde frem til de Former, man har fundet frem til i Sverige og Norge, nemlig direkte Tilskud til de børnerige Familier, og saadan at Lettelsen naturligvis bliver størst for de mindrebemidlede med de mindste Indkomster.

Hvad Hustrufradraget angaar, betyder det naturligvis et Fremskridt, at man foruden i Hovedstadskommunerne nu ogsaa i Landets øvrige Kommuner faar Ret til at fradrage Halvdelen af Hustrus Indkomst ved Selverhverv, Maksimum dog 2 000 Kr. Men naar man følger den Diskussion, som i disse Dage foregaar i vor store københavnske Kommune om, hvorvidt man overhovedet ved Beregningen af de kommunale Skatter vil gøre Brug af denne Ret, stilles man jo over for Spørgsmaalet, om Kommunerne ikke burde have *Pligt* til at udnytte Fradraget for Hustrus Selverhverv. Lempelsen i Statskatten kan være meget god for Indkomst ved Hustrus Selverhverv, men det batter ikke meget paa Skattebilletten, og det vil sikkert ikke opmuntre mange Kvinder til at deltage i Produktionen, at man kun faar Lettelse i Statsskatten. Blicher Resultatet

det, at Kommunerne nok vil have Ret til at gøre Brug af Reglerne om Fradrag for Hustrus Indkomst ved Selverhverv, men at man ikke vil udnytte Retten og i Almindelighed afviser at gøre Brug af den, saa synes jeg, det smager lidt af forloren Kærlighed. Meningen med Forhøjelsen af Hustrufradraget var jo dog, da den blev gennemført her i det høje Ting, og er ogsaa ved denne à jour-Føring af Fradraget at opmuntre Kvinderne til Deltagelse i Erhvervslivet, men hvis Kommunerne ikke vil være med, er jeg bange for, at Loven ikke vil faa nogen stor praktisk Betydning for Kvindernes Deltagelse i Erhvervslivet.

Med disse Bemærkninger skal jeg tilsige mit Partis Støtte til den fortsatte Behandling af Lovforslaget.

Bertel Dahlgaard: Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale dette Lovforslag til Gennemførelse. Dets Bestemmelser er en Konsekvens af den Lovgivning, vi gennemførte her for Jul med Hensyn til Statsskattelovens Børnefradragssatser. Vi er meget tilfredse med, at vi nu kan fortsætte denne Lovgivning paa den her foreslaaede Maade. Vi er fra vor Side ganske klar over, at Skattefradragreglerne i det hele taget ikke er den rationelle Form for Lettelse fra det offentlige Side for Familier med Børn. Den Lovgivning, vi har om Tilskud til Lejen for børnerige Familier, betyder i Virkeligheden en Erkendelse heraf, og jeg nærer ikke Tvivl om, at hele dette Spørgsmaal maa tages op til selvstændig Undersøgelse og Overvejelse, saaledes som det allerede er sket i Sverige og England, men disse Overvejelser og Undersøgelser maa ske som et Led i den almindelige Behandling af Fremtidens Indkomstskattelovgivning og af de Spørgsmaal, der i øvrigt knytter sig hertil, og giver ikke nogen Baggrund for at opsætte den à jour-Føring, som det foreliggende Lovforslag i øvrigt betyder. Jeg anbefaler altsaa dets Gennemførelse.

Paul Holt: Det foreliggende Lovforslag er en naturlig Konsekvens af tidligere vedtagne Bestemmelser med Hensyn til Skattefradrag. Vi kan for vort Vedkommende tilsige Støtte til Lovforslagets Gennemførelse. Her til skal jeg lige knytte et Par Bemærkninger.

Ogsaa vi finder, at det bør tages under Overvejelse, hvorvidt det er rigtigt at sætte Minimumsgrænsen for Børnefradraget til 200 Kr. Vi vil mene, at det ud fra de Synspunkter, som ogsaa tidligere Ordførere har givet Udtryk for, vil være rigtigt at sætte denne Grænse lidt højere. Paa samme Maade forholder det sig med 15 Aars Grænsen. Det